

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך יג, תשכ"ב

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

הרבה והוא קשור קשר הדוק בחיי הרועים, התאזרח בפי בני המזרח ובמרוצת הזמן הפך לביטוי לכל מזימה ובגידה — מי שמדבר סרה באישה, אשת רעהו, מי שמוציא לעז על חברו וכל הזוממים רמאות, זיוף וגנבה — הרי הם „אוכלי-קורצא“.

מר בן־אשר מקשה בצדק: מדוע אני, בספר הנ"ל, מתעלם מכינוי הקניין שבפסוקים בדניאל „ואכלו קרציהון די יהודיא (ג, ח). ו„די אכלו קרצוהי די דניאל“ (ו, כה). לדעתי התכוון הכתוב להדגיש, שהנפגעים, אלה שהלשינו עליהם, הם עצמם היו בעלי הקורצא — הלחם — והפוגעים בהם אכלו מלחמם, ולפי נימוסי המזרח זה מגדיל ומחמיר את הפשע.

תיקונים לקונטרס „כדבר איש אל רעהו“

(לשוננו לעם מחזור יג, קונט' ה'ד)

בשעת הדפסת הקונטרס הנ"ל נשתרבבו אגב הגהה טעויות

אחדות, והרי תיקון מקצתן :

עמ' יג, שורה 5 בסופה צ"ל : כיסאות־

עמ' טז, שורה 15 בסופה צ"ל : צריך להגות :

עמ' כ, טורה 10 צ"ל : על שום מה הוא

עמ' מג, שורה 21 צ"ל : תיק עבה בעל קשתות מתכת,

שמשחילים בהן את המכתבים או את המסמכים.